

13. Mars 1984

108080

Idag må vi tåle de nye vurderingene om krigen

Av Arne Stormes

Ord er ord

Oberstløytnant Holtfodt synes det er beklagelig med forvirring om krigen. Jeg er enig i det, men det er enda mer beklagelig at man ikke er villig til å stille spørsmål, og eventuelt være villig til å rette på feil. Det synes som herr Holtfodt har vanskeligheter med å kunne lese. Han fortsetter sin geriljakrigføring også i Morgenbladet. Det er virkelig å beklage, at noen ikke så vidt man kan skjønne, er det dette med frivillig krigsinnsats, som er uakseptabelt.

Vel, jeg synes det er en skremmende innstilling. Et ord er et ord, og bør være det både i krig og fred.

Giftige angrep er forbudt på en krigsarena. Det burde være forbudt også i pressen.

Jeg har ikke nevnt frontkjempenes skjebne, og har aldeles ikke forsøkt å redusere innsatsen til noen. Oberstløytnanten skyter bom. Men så mye kan jeg vel si at det er vanskelig å forstå at noen skulle ha noe å tape om man var villig til å se på om rett alltid var rett og rimelig i de nærmeste år etter krigen.

Jeg var antagelig den første (11. januar 1946) som redaksjonelt våget å skrive mot innførelsen av dødsstraff i landet vårt. Det førte til innkallelse og politiforhør. Slik var det. Det frie ord ble i høy grad sensurert på forskjellig vis.

Det bør ikke være slik idag. Idag bør man kunne tåle det, og derfor også tåle at nye opplysninger og vurderinger kommer frem.

Hva er det som er diskriminerende med det?

Er det ikke mer idealistisk eller heroisk å møte frem av egen fri vilje? Jeg meldte meg også som frivillig i april dagene 1940, og er stolt av det.

Oberstløytnant Holtfodt holder fast på at yrkesoffiserer som brøt sitt æresord, gjorde det med full rett.